

θα adiciunt, ergo ἡ δα est ἡς, κομιδῆ ἢ μὲν οὐδ'. Ecce ut simpliciter, minimè que accuratè loquitur, idem bis dixit, κομιδῆ ἢ μὲν οὐδ'. Qui affectatè loqui voluisset, lenocinio exquisitiorè suam orationè variasset: fucus enim mendacium comitari solet. καὶ γὰρ μὲν. In καὶ γὰρ, κὲ abundat, & μὲν pro ἧ ponitur, ἐγὼ δ' ἐξέειν. ἰ. ἐμὲ, ὄντως, pertinaciter, vt proprio etiam periculo parati essent, mea causa perire. ἐξέπεσοντο. Theognis optimo iure eos damnat amicos (si modò digni sunt amicorum nomine)

A qui sunt μέχει προσηδεύεις φίλοι, i. salute tenus amici, quid autem de his dicturus erat, qui congressu, imò & aspectu bene meritos de se, non dignantur? κὲ κατεγέλων. Ἐ, præterea, augmentum habet ingrati tudinis. Non salutari, non lubenter videri ab amico, videri graue debet, at etiam derideri, omnium est grauißimum. εὖ οἶδ' ὅτι. Afferationis formula, qualis est in εὖ οἶδ' ὅτι, quo de suprâ: κομιδῆ ἢ μὲν οὐδ'. Vides perpetuam in dicendo simplicitatem?

Καρ Καὶ κατεγέλων γ' οὐ οἶδ' ὅπ. Δι. κομιδῆ ἢ μὲν
 ἔν.
 Αὐχμὸς γδ' ὦν τῆς σκευαείων μ' ἀπώλεσεν.
 Καρ. Αλλ' οὐ χλινεῦ. Δι. ἀνδ' ὦν ἐγὼ παρὸς τὸν
 θεόν
 Πεσοεξόμυρθ' ἠκω δικάως ἐνθάδε.
 Καρ. Τὸ τελεβώνιον ἧ, τί δλωά) παρὸς τῆς θεῶν,
 Ο φέρε μὲν εὖ τὸ παρ' ἰάειον τουτί; φράζον.
 Δι. Κὲ τῆτ' ἀναθήσων ἐρχομαι παρὸς τὸν θεόν.
 Καρ. Μῶν οὐδ' ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῶ τὰ με-
 γάλα;
 Δι. Οὐκ. ἀλλ' ἐνεργῶσ' ἔπι τελεκαδέ-
 κα.
 Καρ. Τὰ δ' ἐμβάδῃ; Δι. καὶ ταῦτα σωεχειμῆ-
 ζετο.
 Καρ. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὐδ'; Δι. νῆ τὸν
 Δία.
 Καρ. Χαρίεντα γ' ἠκεις δῶρα τῶ θεῶ φέρον.

B
 C A. *Etiam irridebant te, sat scio. I v. planissimè. Nam ego arefactus, & exhaustus, me perdididi.*
 C A. *Sed iam non amplius. I v. ac proinde nunc Deum hunc Accedo, vt illi agam, quas debeo, gratias.*
 C A. *Sed hoc detritum palliolum, quod fert tuus Puerulus tecum, quid vult sibi? dic obsecro.*
 C I v. *Pluto huic, ad quem venio, consecrare animus est.*
 C A. *Nummam hac ea vestis est, qua tu magnis sacris Initiatus es? I v. haudquaquam: sed in ea frigni Annos nunc totos tredecim. C A. sed calcæi Quid sibi? I v. & ipsi annos mecum hyemauère totidem.*
 C A. *Ergo hos etiam sacrandos affers? I v. Per Iouem.*
 C A. *Speciosa nimirum dona affers huic Deo.*

Σχ. Κομιδῆ ἢ μὲν οὐδ'.] ἀντί τ' παντάπασι μὲν ἔν. Αὐχμὸς γδ' ἡ ἐξ ἡς ἀπώλεσε με ὁ ὦν αὐχμὸς τῆς σκευαείων ἢ τὸ ὦν ἀντί τ' δ' ἡ ἀπικῶς ἧ εἶπεν ἀντί τ' ξηρὸς ἰε- νόμοδος ὑπὸ πινίας ἀπώλεσε τὰ σκευαεία. ἄλλως, με- τωυμικῶς δπολέσαι με τὰ σκευαεία ἐποίησεν. ἄλλως, ἀντί τ' ἀπώλεσε. μετὰ φέρει ἧ δπο τ' σίγα. ὅταν γδ' αὐχ- μὸς ἐπὶ γῆν ἧ ἡ δ τῆς σαχῶν ἀδρωμοδίων, ἀφανίσει ἧ ὁ σίγος κὲ κατὰ σῆν. ἔρη) ἧ παρ' ἰσπονοίαν ἧ πυρῶν κὲ κελδῶν. Τὸ τελεβώνιον ἧ.] τὸ παλαιὸν ἰμάτιον. τ' τ' γδ' ὁ οἰκέτης ἐβάσασεν. Μῶν οὐδ' ἐμυήθης.] παρ' ἰσπονοίαν ἧ ἐλευ- σίνιον νόμον, ἔθος γδ' ἡ ἐν οἷς ἰς ἰμαλίοις μνηθεῖν, εἰς θεῶ τίνος τῶ τῶ ἀνατιθέναί, ὡσπερ δηλοῖ κὲ Μελένθιος ἐν τῶ παρ' ἰσπονοίαν. παρ' ἰσπονοίαν ὅστ' τ' θεῶς ἀνερεῖν κὲ τὰς σολὰς τοῖς μύσαις ἐν αἷς τύχοιεν μνηθεῖντες. μυσήεα ἧ δύο τελεῖ) τ' ἐνιαυτὸ δῆμιπτεῖ κὲ κέρη τὰ μικρὰ κὲ τὰ μεγάλα. κὲ ἐστὶ τὰ μικρὰ, ὡσπερ προκάθαρσις ἔ πορὰ- γνευσις τ' μεγάλων. ἄλλως, σκευαείων εἰς τὰ ἰμάτια τ' τό φησιν ὅτι ῥυπαρὰ ὅστ'. εἶνοι ἧ τὰς ἰοιαύτας σολὰς εἰς τέμνων σπάργαν φυλάτ' ἰσπο. καθαραί ἧ πάνυ ὑπάρ- χουσι ἔ νέαι, ἄλλως μεγάλα κὲ μικρὰ μυσήεα ἐτελεῖν ἰσπο ἐν ἑλευσίνι τ' Ἀττικῆς, μὴ ὄντων ἧ πρότερον μικρῶν, ἐλ- θόντος Ηρακλέους κὲ θέλουτος μνηθεῖναι, ἔπειδ ἡ νόμος ἡ Ἀθῆναισιν μνηθεῖναι ἔξενον μυσῆν, αἰ δεσφέντες τ' αὐτὸ ἀρετῶν ἔ ὅτι φίλος τελεῖ τ' πόλως κὲ ἦος τ' Διὸς, ἐποίη- ἑν μικρὰ μυσήεα ἐν οἷς αὐτ' ἐμύθη. ἦ ἑν ἧ τὰ μὲν μεγάλα τ' δῆμιπτες, τὰ ἧ μικρὰ, Περσεφόνους τ' αὐτ' ὅ- γαπεός, ὃ ἧ μυσήεος, τὸ ἰμάτιον ὁ ἐφόρ' ἐν τῆ μυσῆ, ἐ- δεποτὸ ἀπεδέτετο, μέγχις ἀν ἰελέως ἀφανιστῆ διαρρῦεν. ὁ περ ἧ παρὸς Ηρακλέα, τ' τὸ ἔ πορὸς Διοσκύρεως ἐποίησαν.

E
 C A. *Etiam irridebant te, sat scio. I v. planissimè. Nam ego arefactus, & exhaustus, me perdididi.*
 C A. *Sed iam non amplius. I v. ac proinde nunc Deum hunc Accedo, vt illi agam, quas debeo, gratias.*
 C A. *Sed hoc detritum palliolum, quod fert tuus Puerulus tecum, quid vult sibi? dic obsecro.*
 C I v. *Pluto huic, ad quem venio, consecrare animus est.*
 C A. *Nummam hac ea vestis est, qua tu magnis sacris Initiatus es? I v. haudquaquam: sed in ea frigni Annos nunc totos tredecim. C A. sed calcæi Quid sibi? I v. & ipsi annos mecum hyemauère totidem.*
 C A. *Ergo hos etiam sacrandos affers? I v. Per Iouem.*
 C A. *Speciosa nimirum dona affers huic Deo.*

GERARD. Αὐχμὸς γδ' ὦν.] quæ. n. orta est sic- citas, τῆς σκευαείων. i. v. alculorum. Præter expecta- tionè hoc subdit, credi potuit vt diceret, τ' πυρῶν, ἢ κελδῶν, tritici vel hordei. Sine humore & imbre

sata, & fruges ad iustâ nō perueniūt maturitatē, sed ex maiore siccitate nascitur sterilitas, & agricolarū calamitas. Per metaphorā ait, post supel- lectilè consumptā in gratiā amicorū, se in extre- mā deuenisse paupertatē. Vnde postea propemo- dū periit: nā in rebus aduersis, personati amici a- micos deserūt. ἀλλ' ἐχλινεῦ. ἰ. αὐχμὸς δπολεῖ σε. ἀνδ' ὦν, quā obrem: quoniā scilicet res mihi iā suppe- tūt. ἰδὼά, quid potest, cuius, aut quātè virtutis est. Ironiè plena sūt verba Carionis. Cū. n. lacerū sit palliū, in quē vsū ferri potest? παρὸς τ' θεῶν. Ad- iurat per Deos, quo ironiā prodat maiorē. φράζον. Hoc dicitur, vt hærenti & perplexo. ἀναθήσων. Quæ donaria in templis suspenduntur, vt sint posteritati monimētū diuini alicuius beneficij, ἀναθήματα vocātur. Qui ea dicat & suspēdit, ἀνα- τιθένας dicitur. Ἐάντ' τοῦτο vel abundat, vel af- firmat. ἐμυήθης. Apud Eleusin Atticæ regionis vicum, sacra fiebant, Eleusinia dicta, quæ duūm generum erant. μεγάλα ἔ μικρὰ, i. magna & par- ua. Illa Cereri, hæc Proserpinæ Cereris filix ce- lebrabantur. Parua fuerunt velut προκάθαρσις & κατήχσις quædā, i. Iustratio prima & instructio, qua instituebantur, qui μεγάλως sacris volebant initiari. Moris fuit, vt quam vestem quis eo tem- pore gestaret, quo initiaretur, non prius eam ex- ueret, quàm longo vsu detrita, gestari amplius non posset. nam tum ferebatur in templum, di- canda illi Deo, religionis cuius cādatus fuisset, qui sacrādā offerebat. Rogat itaq; Cariō num ea vestis sit, quam puer portat, quam induerat Iu- stus vir, cū sacris Cereris initiaretur, ἐμυήθης, indefinitum est ἀ μυσήεα. ἐν ἀπὸ. ἰ. τριβωνίω. τὰ